

CAM KẾT TRONG GIÁO DỤC – BÀI HỌC KINH NGHIỆM CỦA SINGAPORE

COMMITMENTS IN EDUCATION - EXPERIENCIAL LESSON OF SINGAPORE

NGUYỄN THỊ LUYỆN

Viện Khoa học xã hội vùng Nam Bộ, luyennt.rss.hcm.vn@gmail.com

THÔNG TIN	TÓM TẮT
<p>Ngày nhận: 23/7/2019 Ngày nhận lại: 10/9/2019 Duyệt đăng: 26/11/2019 Mã số: TCKH-S03T09-B03-2019 ISSN: 2354 – 0788</p> <p>Từ khóa: <i>cam kết giáo dục, Singapore, phát triển bền vững.</i></p> <p>Key words: <i>commitment in education, Singapore, sustainable development.</i></p>	<p><i>Quyền và nghĩa vụ là hai mặt thống nhất thuộc nội dung pháp luật trong tất cả các lĩnh vực, trong đó, giáo dục không là ngoại lệ. Việc cam kết thực hiện nghĩa vụ nhằm đạt mục tiêu giáo dục khá phổ biến ở các nước có nền giáo dục phát triển cùng sự thượng tôn pháp luật như Pháp, Mỹ, Nhật, Úc, Singapore,... Trên cơ sở phân tích làm rõ sự cam kết trong giáo dục vì một tương lai phát triển của đảo quốc Singapore. Bài viết liên hệ với nhà trường và giáo dục Việt Nam về quy định và thực hiện trách nhiệm đối với người học và xã hội nhằm hướng tới phát triển giáo dục – cơ sở phát triển bền vững đất nước trong thời kỳ hội nhập hiện nay.</i></p> <p>ABSTRACTS <i>Rights and obligations are two agreed sides of the legal content in all areas, education is no exception. The commitment to fulfill obligations in order to achieve educational goals is quite common in countries with developed education and the rule of law such as France, USA, Japan, Australia, Singapore,... Based on analysis, clarifying the commitment in education for a developing future of the island nation of Singapore. This article discusses about regulations and implementation of responsibilities for learners and society towards education development of Vietnamese schools and education - the basis for sustainable development of the country in the current integration period.</i></p>

1. ĐẶT VẤN ĐỀ

Theo nhận thức của chính phủ và người dân Singapore, con người là nguồn tài nguyên quý giá nhất; và cội nguồn giàu mạnh của một quốc gia nằm trong nhân dân. Cùng với cam kết của Chính phủ về quản lý xã hội hiệu quả, nhân dân cam kết: kiên trì và sẵn sàng phấn đấu; phát triển nhận thức; sáng tạo và hiệu quả. Theo đó, trong

lai của quốc gia phụ thuộc phần lớn vào sự đổi mới liên tục, mạnh mẽ cả về phương pháp của những người lãnh đạo và trách nhiệm, nghĩa vụ của những công dân dựa trên kinh nghiệm của quá khứ, tri thức của hiện tại và sự chuẩn bị tích cực cho những thách thức trong tương lai. Và như vậy, cần thiết phải phát triển thế hệ trẻ ngay từ trong mỗi gia đình và trong nhà trường để

hình thành Singapore của thể hệ tiếp theo. (SSWS, 2017).

Thừa hưởng và tiếp thu từ nền giáo dục Anh quốc, Singapore, mặc dù mới chính thức được độc lập từ năm 1965, dân số chỉ xấp xỉ 5,6 triệu dân nhưng đảo quốc này đã có nền giáo dục quốc gia với hình thức quản lý hệ thống hiệu quả và xếp hạng cao trên thế giới về giáo dục phổ thông và giáo dục đại học. Hiệu quả giáo dục của Singapore được quyết định bởi chiến lược của Chính phủ và phương thức quản lý hệ thống giáo dục của Bộ Giáo dục Singapore (Ministry of Education - MOE). Trong đó, thể chế về cam kết thực hiện nghĩa vụ đối với người học được áp dụng xuyên suốt trong hệ thống giáo dục đã góp phần quan trọng hình thành nên nét văn hóa đặc trưng của giáo dục Singapore. Nội dung cam kết của MOE, nhà trường, giáo viên, cha mẹ học sinh và cộng đồng đối với sự phát triển giáo dục quốc gia và lợi ích mà người học có quyền được hưởng đã trở thành khẩu hiệu không thể thiếu trong *sứ mệnh* giáo dục của Singapore.

Cam kết giáo dục của Singapore thực chất là cam kết thực hiện nghĩa vụ, trách nhiệm giáo dục của ngành giáo dục đối với Chính phủ và xã hội. Qua đó, MOE, nhà trường, giáo viên, cha mẹ học sinh cam kết với xã hội và người học về chất lượng, hiệu quả giáo dục sẽ mang lại cho đất nước. Như vậy, phạm vi của cam kết giáo dục là toàn ngành và toàn xã hội; chủ thể và nội dung của cam kết giáo dục là sự chịu trách nhiệm của “người trong cuộc” đối với kết quả giáo dục xã hội. Đây cũng chính là yếu tố cốt lõi tạo nên sự phát triển giáo dục của Singapore.

2. ĐÔI NÉT VỀ CAM KẾT GIÁO DỤC CỦA SINGAPORE

2.1. Quản lý hệ thống và hiệu quả giáo dục

Theo MOE (2018), hệ thống giáo dục Singapore bao gồm các cấp học: mầm non (Pre-School), tiểu học (Primary), trung học (Secondary) - sau trung học (Post Secondary) và đại học (University). Mục tiêu của hệ thống giáo dục Singapore là giúp học sinh khám phá tài

năng, phát huy năng lực và phát triển niềm đam mê học tập suốt đời.

Cấp trung học có: trường chuyên năng khiếu (Specialised Schools), trường dạy chương trình tích hợp (Intergrated Programme), trường chuyên ngành (Specialised Independent Schools), trường tư và học viện (Private Schools and Institution). Cấp sau trung học có: trường trung cấp nghề (Junior Colleges/Centralised Institute); trường cao đẳng kỹ thuật (Polytechnics); viện giáo dục kỹ thuật (Institute of Technical Education); trường kết hợp giáo dục phổ thông và dạy nghề (Combines Secondary and JC Education into one Programme); trường chuyên cho các học sinh tài năng; trường tư và học viện dạy các chương trình riêng. Ngoài ra, có trường đặc biệt (Special Schools) dành cho học sinh khiếm thính, khiếm thị hoặc khuyết tật.

Giáo dục đại học gồm các trường đại học trong nước, tiêu biểu như: Trường Đại học Quốc gia Singapore (NUS), Trường Đại học Công nghệ Nanyang (NTU), Trường Đại học Quản trị Singapore (SMU)... và khoảng 300 trường tư thực chuyên ngành thương mại, công nghệ thông tin, nghệ thuật, ngôn ngữ v.v. cung cấp các khóa học đáp ứng theo nhu cầu của học sinh trong nước và quốc tế.

Hệ thống giáo dục Singapore cùng với các chương trình đào tạo và chương trình học được triển khai đáp ứng sự đa dạng và về năng lực và sở thích của người học. Chiến lược của Chính phủ xem giáo dục quyết định tương lai thể hệ trẻ và kiến tạo tương lai đất nước cùng phương thức quản lý hệ thống (TQM - Total Quality Management) về cấu trúc hỗ trợ hệ thống giáo dục; đào tạo đội ngũ sư phạm và đội ngũ quản lý giáo dục; chương trình giáo dục; kiểm tra và đánh giá giáo dục; quy trình quản lý chung và quản lý nhà trường của MOE đã đem lại sự phát triển giáo dục của Singapore hiện nay (Nguyễn Thị Luyện, 2018). Theo đánh giá rút ra từ Chương trình đánh giá Học sinh Quốc tế (PISA)

do Tổ chức Hợp tác và Phát triển Kinh tế OECD thực hiện ba năm một lần, chương trình đánh giá năm 2015 trên bài thi của hơn nửa triệu thí sinh đại diện cho 28 triệu học sinh 15 tuổi ở 72 quốc gia và nền kinh tế Singapore đứng đầu vượt trên các quốc gia có nền giáo dục tiên tiến trên thế giới khác (Xuân Vũ, 2018). Theo đánh giá xếp

hạng các trường đại học trên thế giới năm 2019, các trường đại học danh tiếng của Singapore hiện nay đang thu hút sinh viên của 100 quốc gia học tập và nghiên cứu tại đây; trong 15 trường đại học hàng đầu toàn cầu thì trong đó có 02 trường đại học của Singapore (Bảng 1).

Bảng 1. Các trường đại học Singapore trong top 15 trường đại học hàng đầu trên thế giới năm 2019

Hạng (Rank)	Tên trường (Name)	Sinh viên (Students)	Điểm chung (Overall Score)	Uy tín học thuật (Academic Reputation)	Uy tín tuyển dụng (Employer Reputation)	Chuyên ngành (Faculty Student)	Trích dẫn chuyên ngành (Citations per ngành)	Chuyên ngành quốc tế (International Faculty)	Sinh viên quốc tế (International)
11	National University of Singapore NUS	38.000	92	99.8	99.1	91.8	72.8	100	80.7
12	Nanyang Technological University, Singapore NTU	25.088	91.3	90.3	92.6	95	87.5	100	83.5

Nguồn: QS World University Rankings 2019 (cập nhật ngày 20.5.2019)

2.2. Cam kết giáo dục

Cam kết trong giáo dục của Singapore được xem là sự cam kết của ngành giáo dục đối với xã hội, cha mẹ học sinh và người học về chất lượng và dịch vụ giáo dục mà nhà trường và thầy, cô giáo - đại diện cho ngành, mang lại cho người học và xã hội. Cam kết không chỉ là hình thức cụ thể hóa nghĩa vụ được quy định bởi Luật Giáo dục mà còn xuất phát từ trách nhiệm của MOE, nhà trường nói chung và của cá nhân những người làm công tác giáo dục nói riêng trong bối cảnh/tình huống giáo dục cụ thể. Với sự chủ động cam kết trước xã hội và người học về trách nhiệm đối với giáo dục, nhà trường và MOE đã thực sự tạo hiệu ứng tốt và hiệu quả giáo dục

cao. Điều này được xem như nét đẹp có ý nghĩa văn hóa sâu sắc bởi tính phổ biến và ý nghĩa tinh thần về niềm tin qua cam kết mang lại cho người học và xã hội. Với giáo dục, mỗi công dân đều có giá trị và có đóng góp nhất định cho xã hội. Thông qua giáo dục, mỗi cá nhân có thể nhận ra tiềm năng đầy đủ của bản thân, sử dụng tài năng và khả năng của mình để mang lại lợi ích cho cộng đồng, cho quốc gia, và mang lại cuộc sống đầy đủ, thỏa mãn các nhu cầu vật chất và tinh thần của bản thân. Vì vậy, cam kết giáo dục là một trong những điều kiện cần thiết để đảm bảo thực hiện hiệu quả mục tiêu giáo dục.

Bộ Giáo dục – trách nhiệm và sự cam kết

Với mục tiêu phát triển thể hệ trẻ một cách toàn diện, hài hoà thông qua giáo dục trong cả ba môi trường: gia đình, nhà trường và xã hội, MOE đã thiết kế nội dung, quy trình quản lý giáo dục và cam kết thực hiện đầy đủ với Chính phủ, chủ thể giáo dục và đối tượng thụ hưởng; cụ thể:

1) *Đối với người học, Chính phủ và xã hội:* MOE cam kết cung cấp cho thể hệ trẻ một nền giáo dục công bằng và đầy đủ, phát huy hết tiềm năng và đào tạo thể hệ trẻ thành những công dân tốt, có ý thức trách nhiệm đối với gia đình, cộng đồng và đất nước. Thông qua hệ thống giáo dục, tất cả trẻ em được khuyến khích phát huy hết khả năng của bản thân để tiến bộ, đảm bảo cơ hội bình đẳng cho tất cả mọi người. *Mỗi trẻ em được dạy theo một mức độ mà chúng có thể đáp ứng. Người học được tạo điều kiện để phát huy được năng khiếu và sở trường của mình.* Như vậy, hệ thống giáo dục phải linh hoạt để đáp ứng tốt sự trưởng thành về tinh thần, thể chất, tình cảm và xã hội của mỗi học sinh theo các mức độ khác nhau. Từ đó hướng đến mục tiêu trẻ phải học cách tự hào về công việc của mình, cố gắng hết sức và hoàn thành trong bất cứ việc gì để được tôn trọng một cách chân thành.

2) *Đối với đội ngũ giáo viên và những người làm công tác giáo dục:* MOE cam kết xây dựng đội ngũ giáo viên, cán bộ giáo dục thành một lực lượng chuyên nghiệp có chất lượng, gương mẫu trong cách ứng xử và cam kết thực hiện trách nhiệm, sẵn sàng cập nhật về kỹ năng và kiến thức. Giáo viên sẽ được đáp ứng các nguồn lực và được tạo môi trường thuận lợi để làm tốt công việc của họ, đồng thời được quan tâm phát triển và đảm bảo phúc lợi để họ có thể tập trung, nỗ lực hết mình vì người học. Theo MOE, lãnh đạo giỏi và tổ chức quản lý người học tốt sẽ giúp phát triển một dịch vụ giảng dạy gắn kết với những cam kết có giá trị.

3) *Đối với cha mẹ học sinh và cộng đồng:* Cha mẹ học sinh và cộng đồng được xem là đối tác của MOE. Vì vậy, MOE cam kết làm tốt nhất

những gì có thể để đảm bảo phát triển con em họ, đáp ứng kì vọng của họ.

Giáo viên - trách nhiệm và sự cam kết: Giáo viên phải theo kịp sự phát triển về chuyên môn, đồng thời áp dụng hợp lí các lý thuyết giáo dục mới cũng như gắn với thực tiễn trong giảng dạy. Giáo viên có vai trò chuyển tải các chính sách giáo dục thành các chương trình thiết thực và hiệu quả để đáp ứng nhu cầu học tập của học sinh. Thêm nữa, giáo viên là người cố vấn và có vai trò biểu tượng đối với người học. Biểu tượng thầy cô ảnh hưởng đến trí óc trẻ về sự tôn trọng những giá trị xã hội và đạo đức lành mạnh qua lời nói và việc làm cả trong và ngoài lớp học. Giáo viên có trọng trách truyền đạt cho người học những kỹ năng học tập, kỹ năng tư duy và kỹ năng sống để chủ động thích ứng với mọi sự biến động trong tương lai. Với trọng trách này, giáo viên cần có thái độ học hỏi, sáng tạo và trách nhiệm thực hiện cam kết đối với quốc gia, xã hội và người học. Giáo viên cam kết: 1) mang lại điều tốt nhất cho người học; 2) gương mẫu trong việc thực hiện nhiệm vụ và trách nhiệm; 3) có trách nhiệm hướng dẫn người học thành công dân tốt và hữu ích cho đất nước; 4) không ngừng học hỏi và truyền đạt tinh yêu học tập cho học sinh, sinh viên của mình; 5) xây dựng được niềm tin vì sự hỗ trợ và hợp tác của cha mẹ và cộng đồng để có thể đạt được sứ mệnh “hình thành thể hệ tương lai” (MOE, 2018).

Cha mẹ học sinh và cộng đồng – trách nhiệm và cam kết: Sứ mệnh của MOE cũng như mục tiêu giáo dục quốc gia chỉ có thể thành công với niềm tin và sự hỗ trợ nhiệt tâm của cha mẹ và cộng đồng. Cha mẹ học sinh cam kết ưu tiên hàng đầu cho việc giáo dục con em họ, các lực lượng xã hội sẵn sàng phục vụ, hỗ trợ nhà trường và người học để cùng thực hiện nhiệm vụ giáo dục vì thể hệ tương lai (MOE, 2018). Với nguyên lý “giáo dục quyết định tương lai của thể hệ trẻ và đến lượt mình thể hệ trẻ sẽ xác định tương lai của Singapore”, MOE, thầy cô giáo và người dân Singapore đã cam kết thực hiện trách

nhệm giáo dục trước người học, Chính phủ và xã hội. Hơn thế, sự cam kết này không dừng ở chế định mang tính pháp lý hay đơn giản là bộ quy tắc ứng xử của nội bộ ngành giáo dục mà trở thành văn hóa ứng xử của toàn xã hội đối với người học và được xã hội tôn trọng thực hiện. Cam kết vì người học hiện diện trong mục tiêu, chiến lược phát triển nhà trường đến chiến lược phát triển giáo dục của ngành và quốc gia, đồng thời phổ biến công khai trong nhà trường với các hình thức như: nội quy, bằng cam kết, khẩu hiệu; hoặc đăng tải trên trang chủ website của trường, viện giáo dục và MOE. Thực tế cho thấy, sự phát triển giáo dục của Singapore trong những thập kỷ qua không thể thiếu vắng dấu ấn *văn hóa cam kết* trong giáo dục khá đặc sắc, đầy ý nghĩa trách nhiệm và có tính thuyết phục cao này.

3. LIÊN HỆ VỚI VIỆT NAM VỀ TRÁCH NHIỆM CỦA NHÀ TRƯỜNG VÀ GIA ĐÌNH TRONG PHÁT TRIỂN GIÁO DỤC

Việt Nam có lịch sử phát triển giáo dục lâu đời; vượt trên các đặc trưng cơ bản thì giá trị cốt lõi là tinh thần hiếu học trong nhân dân và đề cao “tôn sư trọng đạo” của người học và xã hội trong quan hệ thầy - trò. Thời kỳ đổi mới xây dựng đất nước, tiếp nối truyền thống và thích ứng hội nhập, giáo dục Việt Nam – đặc biệt là giáo dục phổ thông có bước chuyển đáng kể xuất phát từ mục tiêu và chính sách giáo dục phù hợp. Chương trình đánh giá Học sinh Quốc tế (PISA) năm 2015, Việt Nam xếp hạng thứ 19 trong danh sách 20 quốc gia tốt nhất trên thế giới về giáo dục (theo thứ tự từ 1 đến 20: Singapore, Nhật Bản, Estonia, Đài Loan, Phần Lan, Macau, Hong Kong, Hàn Quốc, New Zealand, Trung Quốc, Slovenia, Australia, Vương quốc Anh, Đức, Hà Lan, Thụy Sĩ, Ireland, Bỉ, Việt Nam, Canada) (Xuân Vũ, 2018). Theo Worldbank (2018), khu vực Đông Á - Thái Bình Dương hiện có khoảng 331 triệu trẻ em ở đang ở độ tuổi đến trường, chiếm khoảng một phần tư tổng số trẻ ở độ tuổi đến trường của thế giới; 40% trong số này đang theo

học trong các trường thuộc các hệ thống giáo dục có thành tích học tập cao hơn mức trung bình của OECD. Các trường này không chỉ nằm ở các nước phát triển cao như Singapore, Hàn Quốc hay Nhật Bản, mà còn ở các nước có thu nhập trung bình như Trung Quốc và Việt Nam. Cũng theo báo cáo này, 7 trong số 10 hệ thống giáo dục hàng đầu của thế giới nằm ở khu vực Đông Á - Thái Bình Dương, ngoài Trung Quốc, hệ thống giáo dục của Việt Nam có sự phát triển ấn tượng (Worldbank, 2018). Tuy nhiên, trước yêu cầu thực tiễn, giáo dục Việt Nam đối diện với những thách thức không nhỏ được đặt ra từ người học và xã hội trong quá trình phát triển và xu thế hội nhập trước sự chi phối mạnh mẽ của cách mạng khoa học công nghệ đối với toàn bộ đời sống xã hội, trong đó có giáo dục. Vì vậy việc gạn lọc, tiếp thu yếu tố hợp lý từ giáo dục Singapore với *văn hóa cam kết* trong tổ chức và quản lý giáo dục để góp phần phát triển giáo dục nước nhà trong thời đại ngày nay là đáng quan tâm.

Giáo dục giúp con người mở rộng tự do chinh phục thế giới, cải tạo tự nhiên với trình độ cao và ứng xử xã hội ngày càng văn minh. Đó là giá trị mà giáo dục mang lại, đồng thời là mục tiêu mà các quốc gia hướng tới trong đó có Việt Nam. Tuy nhiên, điểm khác biệt của nền giáo dục mỗi quốc gia được quy định bởi dấu ấn của quốc gia ấy trên cơ sở truyền thống và pháp lý, và Việt Nam không là ngoại lệ.

Trách nhiệm của nhà trường cũng như thầy cô giáo đối với người học ở nước ta được quy định khá chặt chẽ bởi pháp luật về giáo dục. Quyền và nghĩa vụ học tập của công dân, trách nhiệm của nhà nước, nhà trường và xã hội được quy định tại các điều 10, 12, 14, 15, 16, 93, 94, 97 của Luật Giáo dục năm 2015. Trong đó, Điều 10 quy định về quyền và nghĩa vụ học tập; Điều 12 quy định về xã hội hóa giáo dục; Điều 14 quy định quản lý nhà nước về giáo dục; Điều 93 quy định về trách nhiệm của nhà trường; Điều 15, Điều 16 quy định về vai trò và trách nhiệm của

nhà giáo và cán bộ quản lý giáo dục; Điều 94 quy định về trách nhiệm của gia đình; Điều 97 quy định về trách nhiệm của xã hội. Bên cạnh đó, Bộ Giáo dục và đào tạo với vai trò là cơ quan chịu trách nhiệm trước Chính phủ về quản lý giáo dục đã ban hành quyết định 04/2000/QĐ-BGDĐT ngày 01/3/2000 về Quy chế Dân chủ trong các hoạt động nhà trường và Quy định 16/2008/QĐ-BGDĐT ngày 16/4/2008 về Đạo đức nhà giáo. Tại Mục 2, Quy chế dân chủ, quy định về trách nhiệm của nhà giáo, cán bộ, công chức trong ngành giáo dục trên cơ sở của Luật Giáo dục, Pháp lệnh cán bộ, công chức và các quy định khác. Các quy định về Đạo đức nhà giáo được quy định tại các điều 3, 4, 5, 6 của Quy định 16/2008/QĐ-BGDĐT, cụ thể về: phẩm chất chính trị (Điều 3); đạo đức nghề nghiệp (Điều 4); lối sống, tác phong (Điều 5); giữ gìn, bảo vệ truyền thống đạo đức nhà giáo (Điều 6).

Qua đó cho thấy, nhiệm vụ của nhà trường và xã hội, trách nhiệm pháp lý và trách nhiệm đạo đức của nhà giáo đối với giáo dục được quy định khá đầy đủ, chặt chẽ bởi văn bản luật và văn bản dưới luật. Tuy nhiên, ‘nhiệm vụ’ của nhà trường cũng như ‘trách nhiệm’ của nhà giáo và cha mẹ học sinh mới dừng ở mức độ quy định bởi luật pháp mà chưa được cụ thể hóa trong từng bối cảnh giáo dục (trong từng giai đoạn và tổ chức giáo dục khác nhau) tương tự Singapore. Điều này cho thấy, ‘nhiệm vụ’ và ‘trách nhiệm’ của nhà trường, nhà giáo, cha mẹ học sinh và các lực lượng xã hội chưa được nhận diện một cách rõ ràng qua hình thức ‘cam kết’ với tư cách như một chủ thể có trách nhiệm với người học và xã hội. Nói cách khác, ‘nghĩa vụ’ của nhà trường, giáo viên và cha mẹ học sinh chưa được ‘công khai hóa’ một cách cụ thể và ‘trách nhiệm; nhất để người học và xã hội nhận diện và đặt niềm tin. Có vẻ như chưa thực sự ‘công bằng’ khi học sinh cần cam kết rất cụ thể thực hiện các quy định, nội quy nhà trường và nghĩa vụ học tập,

trong khi nhà trường, thầy cô và cha mẹ thì khá xa lạ với sự cam kết ngược lại đối với học sinh.

Qua nghiên cứu và phân tích trường hợp Singapore về cam kết giáo dục cho thấy, Giáo dục Singapore phát triển và được thế giới đánh giá cao, một trong những nguyên nhân đem lại thành tựu này không thể không có sự liên quan giữa thể chế - trong đó *cam kết* trong giáo dục là trường hợp cụ thể, với hiệu quả giáo dục. Vì vậy, giáo dục Việt Nam với thế mạnh truyền thống và quy định pháp lý ngày càng hoàn thiện, đồng thời nếu tiến tới thực hiện ‘cụ thể hóa’, ‘minh bạch hóa’ quyền và nghĩa vụ của nhà trường và giáo viên với hình thức ‘cam kết’ sẽ hứa hẹn đem lại hiệu quả tăng thêm cho giáo dục Việt Nam.

Nghĩa vụ của nhà trường hay cụ thể là nghĩa vụ đội ngũ làm công tác giáo dục được luật định. Tuy nhiên, việc hiểu luật và ‘tự giác’ thực hiện theo quy định của pháp luật và đạo đức xã hội lại phụ thuộc mỗi cá nhân. Vì vậy, từng thầy cô và những người làm công tác giáo dục nhận thức sâu sắc về bản phận, trách nhiệm của mình từ đó chuyển hóa thành ý thức tình cảm để đảm bảo cam kết với người học và xã hội rằng, họ sẽ “chắc chắn” thực hiện tốt nhiệm vụ của mình trong giáo dục để đạt kết quả là điều trước hết nên làm. Cho dù từ ‘cam kết’ đến ‘thực hiện’ có khoảng cách, nhưng xuất phát từ sự tự ý thức với thái độ thiện chí thể hiện sự có trách nhiệm với ‘lời hứa’ của mình sẽ hứa hẹn việc thực hiện nghĩa vụ của thầy cô đối với người học ở mức độ tự giác cao hơn. Chính điều này sẽ mang lại hiệu quả giáo dục - vì vai trò người thầy là chủ đạo trong hoạt động giáo dục, đội ngũ quyết định đối với sự phát triển của mỗi nhà trường và nền giáo dục quốc gia.

4. KẾT LUẬN

Văn hóa cam kết trong giáo dục là hệ quả của nhận thức đúng về nghĩa vụ pháp lý và nghĩa vụ đạo đức, lương tâm, tình cảm của người người thầy, của đội ngũ những người làm công tác giáo dục đối với người học và xã hội. Mỗi

nhà giáo, mỗi người làm công tác giáo dục ý thức được trách nhiệm của mình và tự tin, nỗ lực thực hiện tốt trách nhiệm trước người học và xã hội sẽ hình thành nét văn hóa phù hợp với bản chất khai phóng của giáo dục. Giáo dục Singapore với hệ thống giáo dục quốc dân phát triển, nền tảng của xã hội văn minh, với cam kết trong giáo dục vừa mang tính pháp lý và đậm nét văn hóa là điển hình của đảo quốc này. Việt Nam

trong quá trình đổi mới phát triển giáo dục, việc tiếp thu nét đẹp văn hóa và văn minh trong xây dựng văn hóa nhà trường với “cam kết” của đội ngũ thầy cô và những người làm công tác giáo dục cũng như cha mẹ học sinh và xã hội hướng tới vì mục tiêu tốt đẹp nhất mang tới cho người học – tương lai của đất nước là điều chúng ta cần hướng tới.

TÀI LIỆU THAM KHẢO

1. Bộ Giáo dục và Đào tạo (2000), Quyết định 04/2000/QĐ-BGDĐT, ban hành quy chế Dân chủ trong các hoạt động nhà trường.
2. Quốc hội (2012), Luật Giáo dục.
3. Quốc hội (2015), Văn bản hợp nhất Số 07/VBHN-VPQH ngày 31 tháng 12 năm 2015 về Luật Giáo dục.
4. Ministry of Education, Singapore (MOE) (2018) - Truy cập tại: <http://www.singaporeedu.gov.sg>.
5. Skillsfuture Singapore and Workforce Singapore (SSWS) (2017), truy cập : <http://www.cpe.gov.sg>.
6. Xuân Vũ (2018), <https://giaoducthoidai.vn/giao-duc/viet-nam-lot-top-20-quoc-gia-tot-nhat-tren-the-gioi-ve-giao-duc-3912357-1.html>, truy cập ngày 10/8/2018.
7. Worldbank (2018), <https://www.worldbank.org/vi/news/press-release/2018/03/15/seven-out-of-10-top-school-systems-are-in-east-asia-pacific-but-more-needs-to-be-done-world-bank-says>, truy cập ngày 11/5/2019.
8. The World University Ranking (2019), National University of Singapore: <https://www.timeshighereducation.com/world-university-rankings/national-university-singapore> truy cập ngày 07/7/2019.